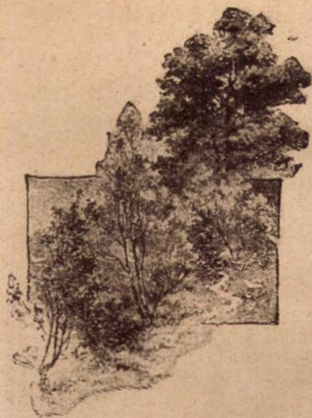
PRIETENIA

Ce bine e când ai prieteni! Timpul trece mai lesne, vieaţa e mai plăcută, lucrul e mai uşor. Un cor numai atunci poate fi închegat când sunt mai mulţi prieteni la un loc. Chiar şi bucuria e mai dulce când o împarţi cu un prieten, iar durerea mai uşor de suportat când prietenul e aproape.

Valoarea prieteniei este astfel zugrăvită de un înţelept scriitor şi cugetător din vechime: „Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur, şi cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice! Tot aşa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur? Şi dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotrivă; şi funia împletită în trei nu se rupe uşor".

S'ar putea zice că prietenia e cel mai dulce lucru lăsat aci pe pământ.

Prietenia este foarte mult preţuită de Creatorul şi Conducătorul Universului. „Când sunt plăcute Domnului căile cuiva, îi face prieteni chiar şi pe vrăjmaşii lui", pentrucă „prietenul adevărat iubeşte oricând şi în nenorocire ajunge ca şi un frate".

Pe un vapor ce străbătea Oceanul Atlantic, călătorii observară că între ei se găsea o femeie foarte nervoasă şi nemulţumită, care era îngrijită cu multă atenţie de un bărbat. Foarte miraţi de răbdarea pe care el o arăta în aceste îngrijiri, călătorii intrară în vorbă cu el şi aflară pentru ce se arăta atât de atent faţă de soţia lui. Călătorul acesta avusese pe vremuri un post de mare răspundere la o întreprindere foarte bogată. Intr'o zi a fost acuzat că a făcut oarecari înşelăciuni. Toţi prietenii lui de până atunci începură să-l ocolească şi toţi îl arătau cu degetul bănuelii. Era sdrobit. In timpul cercetărilor o singură persoană a mai avut încredere în el şi l-a încurajat, soţia lui. S'a descoperit mai târziu că nu avea nicio vină. Dar numai prietenia arătată de soţia lui l-a sprijinit în tot timpul acela. Mai târziu soţia lui s'a îmbolnăvit de nervi şi avea nevoie de călătorii de acestea pe ocean. Nervozitatea ei era foarte plictisitoare. „Dar", încheiă el, „mi-a fost singura prietenă pe lume atunci când eu eram în greutăţi, sunt dator să-i fiu cel mai credincios prieten, când ea este în aceste suferinţe".

Minunate exemple de prietenie curată găsim în vremurile trecute. O întreagă carte din Biblie ne arată frumuseţea prieteniei dintre două femei: Rut şi Naomi. O foarte frumoasă carte care merită să fie cetită. Rut s'a legat cu atâta inimă de Naomi, că i-a zis: „Nu sta de mine să te las şi să mă întorc dela tine! Incotro vei merge tu, voiu merge şi eu, unde vei locui tu, voiu locui şi eu; poporul tău va fi poporul meu, şi Dumnezeul tău, va fi Dumnezeul meu; unde vei muri tu, voiu muri şi eu, şi voiu fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce-o vrea, dar nimic nu mă va despărţi de tine, decât moartea!"

Intre bărbaţi e vrednică de amintit prietenia dintre David şi Ionatan. „Sufletul lui Ionatan s'a alipit de sufletul lui David şi Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el .... Ionatan a făcut legământ cu David, pentrucă-l iubea ca pe sufletul lui. A scos mantaua pe care o purta, ca s'o dea lui David; şi i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcul şi încingătoarea lui".

Intre Ioan Botezătorul şi Mântuitorul s'a arătat o nobilă prietenie. O întâmplare din vieaţă ne arată gradul acestei prietenii. In timp ce aderenţii lui Ioan plecau dela el şi se alipeau de Isus, unii voiau să facă pe Ioan să se despartă de Isus, dar el zise: „Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă şi-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: şi această bucurie, care este a mea, este deplină Trebue ca El să crească, iar eu să mă micşorez".

Dar prieteniile omeneşti pot să dea greş.

„Dorind fericirea eu adeseori
Am legat gândul meu de ceva trecător;
Dar nici n'am ajuns idealul dorit
Şi visul meu scump a 'ncetat, a pierit".

O singură prietenie este sigură — a prietenului divin Hristos. „Nu este mai mare dragoste decât să-şi dea cineva vieaţa pentru prietenii săi. Voi sunteţi prietenii mei, dacă faceţi ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentrucă robul nu ştie ce face stăpânul său; ci v'am numit prieteni, pentrucă v'am făcut cunoscut tot ce am auzit dela Tatăl Meu".

„Isus doar rămâne la toţi credincios
Etern Salvator, e numai El, Hristos".

Un alt prieten bun avem în cărţile pe cari acest înţelept Prieten ni le dăruieşte: Biblia şi

alte cărţi inspirate. Importanţa acestor prieteni credincioşi ne este astfel descrisă: „Pentru cunoaşterea înţelepciunii şi învăţăturii, pentru înţelegerea cuvintelor minţii; pentru căpătarea învăţăturilor de bun simţ, de dreptate, de judecată şi de nepărtinire; ca să dea celor neîncercaţi agerime de minte, tânărului cunoştinţă şi chibzuinţă, — să asculte însă şi înţeleptul, şi îşi va mări ştiinţa şi cel priceput, şi va căpăta iscusinţă — pentru prinderea înţelesului unei pilde sau al unui cuvânt adânc, înţelesul cuvintelor înţelepţilor şi al cuvintelor lor cu tâlc".

In faţa unei bune prietenii stau şi primejdii. Sunt şi prietenii rele. Vorbitorul de rău desbină pe amici iar prieteniile rele strică obiceiurile bune.

Să căutăm cea mai bună prietenie, a acelor cari iubesc pe Hristos şi îndeosebi prietenia lui Hristos căutând s'o cultivăm din toată inima.

D. Florea.

UN ADEVARAT VITEAZ

Războaiele între popoare oferă multe exemple de bravură şi de sacrificiu de sine pentru apărarea altora. In conflictele şi greutăţile produse de războaie, se dau pe faţă caractere nobile şi puternice, cari rămân ca modele vrednice de imitat şi de alţii.

Nici nu s'ar putea altfel, căci inimile mari şi caracterele adevărate se pot dovedi numai în momente de grea cumpănă şi în ocazii, când valoarea firii omeneşti e pusă la grea cercare. Niciodată nu se prezintă însă, mai multe momente şi mai multe ocazii de acestea decât în timp de stare de războiu.

Un brav luptător într'un războiu a fost prins de inamici cruzi şi răzbunători, cari l-au condamnat la moarte. Pus la zid, spre a fi împuşcat, i s'a poruncit să îngenunche, spre a fi executat în această poziţie.

„Un adevărat ostaş nu îngenunche decât înaintea lui Dumnezeu", răspunse luptătorul,— *„voi puteţi să mă ucideţi, dar nu să mă îngenuncheaţi"*.

In momentul următor, ciuruit de gloanţe, tânărul corp al ostaşului în vârstă numai de 22 de ani căzu la pământ ca un stejar doborît, dar nu încovoiat.

Cât de mult ar trebui să ne gândim încă din anii copilăriei, că noi oamenii, toată durata vieţii noastre, suntem în continuă stare de războiu spiritual cu poftele cărnii, cu ispitele lumii acesteia şi cu puterile rele ale spiritelor întunerecului. In acest războiu se oferă zilnic ocazii de dovedirea vitejiei şi a unui carater nobil şi hotărît.

De aceea, când duşmanii curăţeniei, ai păcii şi ai binelui sufletelor tinere poruncesc cuiva să se plece în ascultare, spre a fi străpuns de săgeţile poftelor şi ale păcatului, tinerii şi copiii să se formeze a răspunde cu hotărîre:

„Un copil sau tânăr creştin nu îngenunche decât înaintea lui Dumnezeu, spre a trăi o vieaţă nobilă şi curată în ascultare de poruncile Domnului".

Iată, care este adevăratul viteaz şi adevărata vitejie!

Spiritul profetic ne învaţă, că un adevărat creştin ar trebui să răspundă ispitei: *„Prefer să mor, decât să săvârşesc o răutate sau un păcat"*. Auzirăm, că viteazul acela a răspuns inamicilor săi: *„Voi puteţi să mă ucideţi*, dar *nu puteţi să mă îngenunchiaţi"*.

Aşa viteji ne trebue în lupta vieţii de credinţă. Şi ei nici măcar nu trebue să se teamă că vor muri, dacă vor dovedi un asemenea caracter. Acestora li se va întâmpla, după cum s'a întâmplat lui Isaac. Dovedindu-se din toată inima gata să fie adus jertfă la porunca lui Dumnezeu dată tatălui său Abraam, Isaac nu a trebuit să moară ci a fost ridicat spre o lungă şi binecuvântată vieaţă de pe altarul, asupra căruia se întinsese atât de voios şi cu atâta ascultare de porunca divină.

„Ştie Domnul să scape din ispite pe temătorii de Dumnezeu, iar pe nedrepţi să-i păstreze spre a fi pedepsiţi la ziua judecăţii".

Ştefan Demetrescu

RUGA UNUI COPIL

de **Zaharia Stancu**

Când e să văd un lucru rău,

Tu, înger care-mi eşti aproape,
Inchide-mi ochii şi-mi coboară
Perdea de neguri peste pleoape.

De e să spun o vorbă grea,
Grăbeşte-te şi-astupă-mi gura,
Şi dac'apuc pe drum urît,
Impiedecă-mi, în mers, făptura.

Că vreau să mă păstrez curat
Ca floarea'n rouă, ca izvorul;
Şi sufletul să-l simt, în mine,
Plutind mai sus de lut, ca norul.

rep.

Pocăinţă

de

R. Gh. Darie

In valurile umbrei pierd, —
Cum ar pieri în ceaţă, —
Speranţele, şi 'ncep să cred
Că nu te-oi vedea 'n faţă.

Atunci, iubit Mântuitor,
Te chem, revino iară,
Balsamul scump alinător
In sufletu-mi coboară.

Voesc, prin harul Tău divin,
Să simt a Ta fiinţă;
Ca un copil să mă închin
Păstrând sfânta credinţă.

Dar uneori, Te 'nchizi în zări;
Şi 'n noapte singur plâng.
Nu pot să cred că 'n depărtări
Rămâi când eu mă stâng.

Aud apoi un glas uşor,
Iar mâna Ta curată
Imi şterge lacrime de dor —
Şi-mi eşti de-a-pururi Tată.

Frumusețea

Un cuvânt către fete.

In adevăratul sens, frumusețea ar trebui să fie nevinovăția și nevinovăția să fie frumusețea; în lume însă lucrurile sunt văzute altfel.... Frumusețea este subînțeleasă frumuseții corpului: niște ochi de porumbiță, niște obraji ca laptele și sângele, având farmecul acelei păsări care, după cum scriu poeții smintiți, dau ochilor de porumbiță o privire fascinantă și obrajilor atracție. Nevinovăția, care locuește în inimă și este o configurație cerească, iubește să trăiască curat și onest în gândire și fapte. Insă ea nici nu este luată în seamă. După frumusețe aleargă fetele, și doresc să aibă acel farmec seducător.

Ce este frumusețea corpului? Este numai o frumusețe aparentă pe a cărei strălucire o inimă nobilă nu poate pune mult preț. Nu tu ți-ai însușit-o, și nici nu ți-ar fi cu putință să o menții. Doi, trei ani, și ea dispare. Nu frumusețea va contribui la bunul traiu într'un cămin. Cu obrăjiori ca laptele și sângele, nu vei putea face o mâncare mai bună, cu ochi de porumbiță, nu vei putea spăla și pieptăna mai bine copilul tău, că doar vieața casnică nu se petrece în lună, ci în cămin. De asemenea, nu frumusețea este aceea care trezește adevărata iubire. Ea poate într'adevăr să sucească capul cuiva, dar iubirea adevărată și sinceră nu este legată de ea. Privește la mama ta. Ea nu mai este frumoasă, și totuși ea iubește atât de mult pe tatăl tău, încât el, la rândul său o poartă necontenit în ochii lui. Așa dar frumusețea, în sinea ei, putem spune că nu are valoare, e trecătoare și nu folosește în vieața casnică. Aceasta este realitatea. Voi, fetelor frumoase, nu vă supărați și credeți cele cetite.

Ar fi de dorit să deveniți cunoscătoare, versate în a aprecia frumusețea după adevărata ei valoare. Ademenitorii voștri vă vor seduce, vă vor face curte, admirându-vă și lingușindu-vă. Nu vă lăsați atrase în cursă, nu vă faceți idei prea înalte despre frumusețe. Ar fi dureros pentru voi. Frumusețea și nevinovăția sunt ca și cele două talere ale unui cântar: din moment ce una din ele se ridică în inima voastră, cealaltă coboară. Și acest lucru îl știu prea bine seducătorii, căutând să înalțe cât de mult în fața voastră talerul frumuseții, pentru ca celălalt, al nevinovăției, să se afunde cât mai mult. Ba, pretinzând că vă ajută, caută să vă demonstreze curățenia și onestitatea ca fiind ceva fanfaron și superstițios. Astfel de prieteni să dispară dinaintea voastră. Chiar dacă ar fi acoperiți cu aur și perle, ei tot nelegiuiți rămân. Fiecare dintre ei poate fi considerat ca un veninos șarpe cu clopoței. Natura i-a scutit de clopoței, deoarece s'a încrezut în sinceritatea și discrețiunea lor; dar ei n'au fost vrednici de această generozitate și ar trebui să-i poarte. Ar merita să le fie legat de părul capului sau atârnat de ureche un asemenea clopoțel, pentru ca să se avertizeze apropierea lor, oriunde ar merge.

O femeie care se îmbracă frumos și luxos numai pentru stradă, și nu pentru casă... e ca și un orator demagog... pe scenă.

***

Nu tot ce este frumos, este bun și util.

Dacă nu putem învinge durerea, s'O ascundem

Nevinovăţia inimii este moştenirea şi podoaba femeii. Să ştiţi, nevinovăţia are îngerul ei deosebit, care merge în urma voastră, păzindu-vă, atâta timp cât sunteţi nevinovate. Nu-l mâniaţi, fiţi convinse că, dacă el se va depărta de voi, şi fericirea se retrage dela voi.

Fetelor, nu ştiţi cât sunteţi de preţioase! Şi de asemenea nu ştiţi ceea ce puteţi fi pentru un bărbat, dacă v'aţi hotărît să-i aparţineţi. Voi sunteţi un dar preţios al lui Dumnezeu. Bărbatul trăeşte prin voi. Fie el bogat sau sărac, voi sunteţi pentru el o mângâiere, şi-l puteţi face bucuros în tot timpul.

Voi sunteţi însă singure în lume, şi trebue s'o mai străbateţi, oricare ar fi profesiunea sau poziţia voastră. Mergeţi în pace şi nu vă uitaţi prea mult în jurul vostru. Aveţi un înger care vă urmează.

Prel. *A. Văcăreanu.*

Lacrămi

de

G. Graur

Ai cunoscut vreodată cuvântul grav durere?
Ai înţeles ce 'nseamnă să rabzi doar în tăcere?
Scriptura ne vorbeşte că 'ndurerat Isus
A plâns, privind Cetatea într'un duios apus.

Martirii-au plâns, cu lacrămi cât nu se poate spune!
Goniţi pentru dreptate, luptau în rugăciune;
Şi mulţi ca Magdalena în criptă căutând
Dorind pe El să-L vadă se curăţesc plângând.

Esau stă scris de-asemeni că tare-a plâns anume
Gândind doar la favoarea ce-ar fi pierdut în lume . . .
Şi, pare-mi-se, Iuda odat'a plâns şi el
De teama judecăţii . . . când a vândut pe Miel.

O, suflete, când tainic, cu inima sdrobită,
O lacrimă din pleoape a curs neprihănită,
De ce a curs anume te-ai întrebat vreodată?
A fost cumva din ură? Din dragoste curată?

Tinereţea

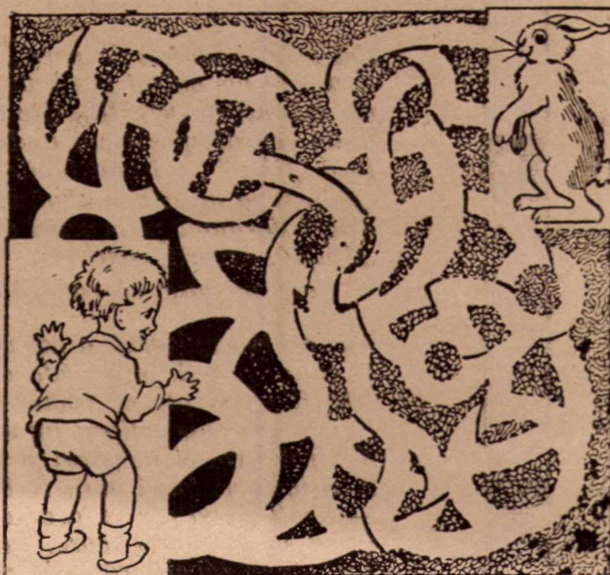
de

C. Ecaterina

Străbătând copilăria, farmecul născut al vieţii,
Intr'o zi răsar în cale zorii dulci ai tinereţii;
Sunt momente neuitate ce se scaldă'n fericire —
Revărsându-o peste capul tânărului blând din fire.

Tinereţea e plăpândă ca o floare din grădină
Vânt mai tare de se-abate, o smulge din rădăcină.
Ingrijită însă bine, ocrotită de un scut,
Ea rămâne, şi 'mprejuru-i varsă un parfum plăcut.

Tinereţea e o haină ce se 'mbracă doar odată.
Vremea singură-a născut-o şi de vreme este luată.
Când s'apropie dar timpul să'mbraci haina tinereţii,
Nu o murdări, fereşte-o, de-i noroi pe drumul vieţii.

Copilul vrea să ajungă la iepure. Pe care drum trebue să meargă?

Pe gândul tău, eşti tu stăpân,
Atâta cât nu-l spui,
Dar când l-ai spus, de multe ori
Devii tu robul lui.

C. PONI.

GURA LUMII

de

Vasile Militaru

Intr'o bună dimineață,
Una dintre rațe, — tocmai cea mai vorbăreață — ,
Dădu buzna la găină, ca vecină,
Şi i-a spus cu groaza'n suflet, prin al ei aprins mac-mac,
Că'n zăvoi, un biet rățoi,
Intr'o clipă blestemată, a 'nghițit pe lac un ac!

Milostivă, și găina, și-a lăsat cei zece pui
Şi s'a dus la niște gâște, în grădină sub gutui:
— Săriți, iute, că rățoiul a 'nghițit pe lac un cui!

Gâștele au dat năvală, însă una dintre ele
A trecut pe lângă turma oilor de pe vâlcele,
Şi plângând amar le-a spus: — Săriți, iute, că rățoiul a înghi-
[țit, pe lac, un fus!

Oile porniră 'n goană și 'ntr'un glas cu mieii lor,
Behăiau nenorocirea în auzul tuturor,
Dar berbecul ce 'ntre ele se credea cel mai isteț,
In galop s'a dus la turma unor porci cu părul creț,
Şi le spuse plângăreț:
— Săriți, iute, că rățoiul a 'nghițit un făcăleț!

Cei vreo două mii de porci,
Grași de nu puteai din baltă cu prăjina să-i întorci,
Ca trăsniți de-această veste își pierdură bieții firea
Şi-au sburat spre locul unde s'a întâmplat nenorocirea,
Insă „Ghiță", cel mai tânăr și mai plin de-al milei har,
Dădu fuga la măgar și găsindu-l într'o luncă, rupt de muncă,
Adică dormind pe-o vatră de aglic și de sulfină,
„Ghiță", doborît, suspină:
— Sari, măgare, că rățoiul a 'nghițit azi o prăjină!

Auzind așa măgarul, a pornit cu fruntea cruntă
Şi cum drumul, prin pădure, drumuia pe lângă-o nuntă, —
Miri fiind un țap ca neaua și-o căpriță mică, brună,
Lupul nun, iar vulpea nună —,
Se opri 'ntre ei măgarul și făcând privirea roată,
A strigat cu toată gura să-l audă nunta toată:
— Fraților vă cer iertare că, pe fața tuturor
Când surâde-atâta soare, eu trag umbra unui nor....
Jos, lângă zăvoiu, rățoiul, mâncând azi niște pilaf,
A 'nghițit, nenorocitul, un lung stâlp de telegraf!

Şi cu stâlpu'nfipt în pântec și 'n gâtlej, — plutind pe ape —,
El așteaptă ajutorul tuturor, de pot să-l scape!
Glăsuind așa măgarul, cu de plânset ochii scurși,
Intr'o clipă nunta toată: mii de vulpi, de lupi de urși,
Mii de cerbi, de căprioare, bufnițe și huhurezi,
Mii de pupeze, cu pene cum la alte sburătoare nu mai vezi,
O porniră, într'o goană, cu măgarul spre zăvoi,
Unde soarta nemiloasă, doborîse pe rățoi!
Insă cei plecați în fugă de la nuntă, de la cântec,

N'au răzbit până la rățoiul urgisit, cu stâlpu'n pântec,
Că 'mprejuru-i, până'n zare, într'o uriașă roată,
Ferbeau, câte orătănii viețuesc pe lumea toată,
Fără chip să se urnească înainte sau 'napoi,
Dornici toți să vadă chinul sărăcuțului rățoi!....
In amurg veni și leul, într'un car cu de-aur roate,
Și fiind el împăratul orătăniilor toate,
Tot norodul, într'o clipă, la o parte s'a fost dat,
Făcând loc, precum se face pentru orice împărat.
Și 'mpăratul văzu astfel, cum pe malul celui lac,
Năbușit de orătănii, un rățoi privea buimac!....
— Ce-ai pățit? grăi 'mpăratul, când aproape fu de-ajuns,
Iar rățoiul a răspuns:
Din ce spune hărmălaia, doar atât e adevăr:
Că pe lac, azi dimineață, înghiții un fir de păr!

Leul a grăit atuncea, îndreptându-se spre gloată:
— Câte spune gura lumii!.... lume josnică, netoată,
Am pierdut orice nădejde să te fac din mică, mare,
Și nu m'ar mira, de-ai spune c'ai găsit în apă praf,
Când probezi că ești în stare:
Dintr'un fir de păr subțire, să faci stâlp de telegraf!

rep.

LA RASPANTIE

DIALOG

Persoane: FECIOARA, PLACEREA LUMII, INGERUL.

FECIOARA: *(în nedumerire)*

Voesc să aflu fericirea
Și mă întreb pe care drum
Va trebui să merg acum,
Când două mi-au robit privirea?!

In stânga, drum frumos, deschis!
E larg și străjuit de flori....
Aevea e, cum deseori
Visam să merg în Paradis.

In dreapta, de privesc o clipă,
E drumul aspru și mă tem
Că mult va trebui să gem
De voi porni cumva în pripă.

Urechea-mi plec la sfaturi bune:
Vorbește-mi, tu, Ințelepciune!

PLACEREA LUMII: *(se apropie neobservată de fecioară)*

Nu simți o lume cum te chiamă?
Nu zăbovi deloc acum
Copilă, fără nicio teamă,
Cu mine hai pe largul drum.

FECIOARA:

Vorbirea ta, e drept, m' alintă,
Dar nu știu cum de mă 'ndoesc....
O, Doamne, cât de mult doresc,
Curând s' ajung la dreapta țintă!

PLACEREA LUMII:

Privește înc' odată drumul:
Belșug de tot ce poți să ceri....
Așa de 'ntins nu e niciunul,
El duce numai spre plăceri.

FECIOARA:

In calea dreaptă, spre colină,
Văd o ființă de lumină....

PLACEREA LUMII:

Să nu te însoțești cu ea:
Vezi calea cât este de grea!

INGERUL: *(blând)*

O, nu te teme, pace ție!
Trimis eu sunt, de Domnul sfânt.
Pe care drum ce te îmbie,
Te mână dorurile vii?

Din casa părintească vii;
El știe îndoiala ta,
Dar lângă tine eu voiu sta
Cu al iubirii gingaș gând.

Oricât e calea de îngustă,
Cu mâna mea, te voiu conduce
La ținta care sus străluce;
Deci vino, fericirea gustă.

FECIOARA: *(arătând spre Plăcerea Lumii)*

Cu dânsa vreau să plec acum!
In vraja sa, pe largul drum,
Imense bogății oferă:
Noroc, onoare, ...

INGERUL:

Efemeră!
Tot ce-ți vorbi este minciună,
Nu-i pace-acolo, e furtună!

FECIOARA: *(către Plăcerea Lumii)*

Ai spus minciuni tu către mine?
Nu! N'o pot crede despre tine!

PLACEREA LUMII: *(mulțumită)*

Ce bine faci că mi te'ncrezi
Și 'n vorba mea te 'ntemeiezi!
Să mergem în glumiri, în cânt
O vieață 'ntreagă pe pământ.

De bucurii, lumea-i regină!
Ți 'ntinde cupa ei, senină
Să bei dintr'ânsa cu plăcere;
Nu sta la gând, fă tot ce-ți cere!

INGERUL:

Copilul meu, urechea ta
Iți pleacă și povață ia:
Din fața Tatălui iubit
Eu pentru tine am venit.

O, lasă tot, privește 'n sus!
Acolo-i vieața de nespus;
Și-aici când grija te apasă,
Cu niciun chip El nu te lasă.

FECIOARA:

Atunci, te rog, una să-mi spui:
— Venit ești dela Dumnezeu —,
De ce-i așa îngust și greu,
Dacă e drumul Domnului?

INGERUL:

De ce? Mântuitorul tău
A mers pe el; nu poți altfel
S' ajungi și tu la sânul Său,
Decât pe drumul tras de El.

Te pleacă harului divin:
— Acum când El te-avertizează
Să nu te lași cuprinsă 'n mreajă —
Ascultă sfatul meu și vin!

PLACEREA LUMII:

Te răsgândește cât mai bine:
Pe drumu 'ngust de te vei ține,
Ți se va da o viețuire
De suferinți ca răsplătire.
De vrei cu Ingerul, ... pășește ....
Dar deosebirea cumpănește:

Tu poți sorbi cu mult mai bine,
Dintr' ale lumii daruri fine.
Ea-ți dă triumfuri, te onoară,
Pe dreapta vei primi ocară!

FECIOARA: *(meditând)*

Să merg acum pe calea 'ngustă
Ce n' are flori, când spini se 'ncrustă...
Ar fi prea mult chiar de la mine...

(spre Plăcerea Lumii)

O, ia-mă tu să merg cu tine....

INGERUL: *(reține pe fecioară)*

Spre moarte nu porni, când din iubire
Te cheamă Domnul bun la mântuire.
Plăcerea-i scurtă, nesfârșit amarul;
Deci fericirii nu respinge darul....

FECIOARA:

Ah, ce să fac! La lume am eu gândul,
Dar tot spre înger să pornesc e rândul...

PLACEREA LUMII: *(deschide un coș, pe care-l poartă pe mână)*

Comoara este-a ta de, vrei să vii!
Onoare, aur, bani (ai multe mii),
Ești tânără, să râzi în joc
Glumind și petrecând cu foc....
La bătrânețe-apoi te pocăește,
Acum să vii și nu mă plictisește!

INGERUL: *(rugător)*

Ascultă-a Domnului chemare.
Azi este timp, El azi te chiamă.
Predă-te Lui în adorare
Și 'n veci trăi-vei fără teamă;

Orice-ai putea primi în lume:
Avere, rang oricât de mare,
Când mori, se uită cu-al tău nume...
Plăcerea toată-i trecătoare.

Deplin de vrei a înțelege
Cât ești de Tatăl tău iubită,
Iți dau nepieritoarea lege
Pe drum să-ți fie conduită.
(Ingerul îi predă o Biblie)

FECIOARA: *(cu convingere)*

Sunt sigură! Cu tine mă voiu duce.
Din veselii, plăceri .... eu fug la cruce.
E drumul drept ce duce 'n țara mea.
Dă-mi mâna ta! M' apucă cu tărie!
Prin noapte, prin a vremilor urgie,
Eu merg spre țara mea! Dă-mi mâna ta!
Dă-mi mâna: de-oi cădea în disperare,
Mă vei purta pe brațe iubitoare
La Tronul lui Isus! Dă-mi mâna ta!

Traducere de A. MOROȘAN
Prelucrare de ION DINESCU.

— Invidia e cel mai stupid viciu, pentrucă nu-ți aduce niciun câștig
De BALZAC

— Educația publică duce la democrație: educația particulară duce la despotism
GALIANI.

Dragoste de mamă

Trecuseră ani mulți de când Mircea își părăsise casa. Dorul după o vieață *mai liberă,* îl dusese departe de mama lui. Toate rugămințile mamei sale, bătrâne și fără alt sprijin, rămăseseră fără niciun răspuns din partea fiului său care, în dorul său de a pleca, nu se uita cât de mult amărăște inima bătrânei sale măicuțe.

Și după multe peripeții ajunse în America, locul ce-l atrăsese și unde credea că-și va găsi fericirea, sperând ca apoi de acolo să se întoarcă îmbogățit.

Insă planurile și visurile făurite de el sub farmecul vrajei luminii dulce de lună, nu voiau să se realizeze, cu toate străduințele sale. Căutare în fel și fel de chipuri să ocupe un serviciu, însă cu greu putea străbate printre rândurile celor fără de lucru, spre a ocupa un post.

Intr'o seară, după o zi de umblet continuu, nemâncat și obosit, se îndreptă agale spre casa unui om milostiv care, având milă de el îi oferise de vreo două săptămâni un loc în podul grajdului. Tot mergând așa pe drum, cu capul plecat și abătut de fel și fel de gânduri, deodată ajunseră la urechile sale sunetele plăcute ale unei orgi, însoțite de glasurile a multor inși ce cântau în biserica de peste drum.

Trecuse el de multe ori pe acolo, dar în seara aceasta, ceva îl atrăgea mai mult. Păși în biserică sfios. Dar deodată inima îi tresări și pe obraji începu să-i picure lacrămi. Se cânta tocmai cântarea pe care o intonase împreună cu mama lui în ajunul plecării din casa părintească. Chipul măicuței lui dulci îi apăru în față, și fără să-și dea seama se alătură de ceilalți credincioși și începu să înalțe împreună cu ei laudă Celui Preaînalt. Ascultă cu atenție predica. Cuvintele predicatorului îi dădu o nouă vieață, hotărându-se a se întoarce cât mai de grabă la mama lui, sprea-i cere iertare de supărarea pricinuită prin plecarea lui nechibzuită și spre a-i ferici ultimele zile.

A doua zi se interesă de primul vapor ce pleca spre țara sa și se angajă să slujească la orice pentru învoirea de a fi dus în patria lui.

Ajunse în orașul unde-și petrecuse copilăria într'o Vineri seara. Se duse drept acasă. In cameră era lumină. Se uită pe fereastră și văzu pe măicuța sa stând îngenunchiată și rugându-se. Păși ușor în casă prin ușa ce o găsi întredeschisă, și ascultă la ruga ce o înălța mama sa către cer. Ea nu cerea altceva, decât ca Dumnezeu să aibă grijă de iubitul ei Mircea, să-l păzească de orice rău, și să-l readucă lângă ea mai înainte ca ea să fie chemată la odihnă.

Cu greu se putu abține Mircea să nu izbucnească în plâns, așteptând ca măicuța să-și termine ruga. Ce mângâiere și ce bucurie simțea el auzind acele cuvinte rugătoare rostite pentru el. Și când măicuța se ridică, cu câtă iubire o îmbrățișă și cât de fericiți s'au simțit.

Dar un lucru îl miră pe Mircea, căutând să afle un răspuns. De cum intrase în casă, el observase că patul în care el se odihnise atâta vreme, era pregătit ca și cum l-ar fi așteptat. Atunci mama lui îi spuse: „Scumpul meu Mircea! Din ziua în care tu ai plecat, nu am încetat să mă rog pentru tine și am știut că Dumnezeu are să mi te readucă. De aceea în fiecare seară ți-am pregătit patul, ca atunci când vei veni să te odihnești".

* * *

La fel, ca și în cazul istorioarei de mai sus, ne găsim noi oamenii față de Dumnezeu. In iubirea Sa, El voise să ne țină lângă Sine, dar noi, în dorul nostru de a ne împlini dorințele noastre proprii, nu am luat seama la sfaturile și îndemnurile Sale, ci ne-am depărtat tot mai mult de El.

Fiecare dintre noi și-a făcut experiențele Sale. De aceea, sosit este timpul ca să ne reîntoarcem la El cu toată inima. Mai mare decât iubirea de mamă este iubirea lui Dumnezeu, care ne așteaptă gata a ne trece cu vederea timpul cât l-am întristat.

Să venim la El, și vom înțelege atunci ce însemnează iubire, căci deși noi păcătoși fiind, Dumnezeu, prin Isus Hristos, este gata a ne lua la Sine ca pe niște ființe sfinte, și astfel să ne facă fericiți.

Astăzi Dumnezeu este dispus să-Și desvăluiască întreaga Sa iubire față de noi. Să profităm de acest timp prețios și să venim la El.

V. Florescu.

Răul ce facem cuiva, nu ne atrage atâtea persecuțiuni și ură, cum ne atrag calitățile noastre bune.

Nu există drept contra dreptății

Argument.

Un creditor, plictisit de lungă aşteptare, se hotăreşte să surprindă pe debitorul său acasă, pentru a-l sili să plătească ce i se cuvenea. Găseşte pe acesta tocmai la masă, bine instalat în faţa unui curcan fript:

— Ai căzut rău, îl anunţă debitorul, n'am pus mâna pe niciun ban de dimineaţă, sunt ras.

— Cine e ras, răspunse celălalt înfuriat, nu mănâncă friptură de curcan.

Atunci, debitorul oftând:

— Biet curcan! Il mănânc silit. Nu mai aveam ce să-i dau de mâncare....

***

Economie.

Ea: Nicule, îmi trebue neapărat câteva rochii noi. Sunt sigură că toţi vecinii cunosc pe dinafară tot asortimentul meu.

El: Dragă, cred că ar fi mai ieftin să ne mutăm!

***

PUTEREA CUVANTULUI

Napoleon disgrăţiase pe unul din generalii săi. Generalul făcea toate sforţările să-l îmbuneze. Intr'o zi venind faţă 'n faţă cu Impăratul, acesta-i întoarse spatele.

— Sunt fericit, Sire! strigă generalul. Sunt fericit că nu mă mai consideraţi duşman!

— Cum aşa? întrebă Napoleon mirat.

— Fiindcă Majestatea Voastră n'a întors niciodată spatele unui duşman! ....Napoleon îl trase de ureche şi se împăcară.

Cucuvea.

***

Lămurire.

La spital se aduce de către un comisar un muncitor snopit în bătăi.

Internul: Văd că ai fost mai rău lovit, în regiunea lombară şi în regiunea frontală.

Muncitorul: Eu am fost lovit la întrunire; nu mai năsoci şi d-ta în proces verbal alte alea, domne doftor.

Destăinuire.

Nicu şi Jean îşi laudă mamele:

— O fi aşa cum zici tu, dar mama mea face ceva ce nu poate să facă a ta.

— Ce?

— Poate să-şi scoată dinţii din gură dintr'o singură dată.

***

Candid.

— Bine, moş Grigore, nici nu-mi mai dai bună ziua când mă vezi?

— Credeam că eşti supărat, domnule doftor.

— De ce?

— Păi dacă n'am mai fost bolnav de atâta vreme.

***

Sinceritate.

— Mă băiatule, câte kilograme de lapte dă pe zi vaca voastră?

— Cam la vre-o opt....

— Şi ce faceţi cu el?

— Apăi două kile-l bem noi şi douăsprezece le vindem în târg!

***

INŢELEPTUL ŞI BARCAGIUL

— Un savant persan trecea odată râul Tigris într'o barcă. Pe când luntraşul vâsla, savantul îl întrebă câte versete din Coran ştie pe dinafară.

— Ca să spun adevărul, niciunul, replică cinstitul luntraş.

— Atunci ai pierdut un sfert din vieaţă, afirmă savantul.

După un timp savantul puse altă întrebare luntraşului:

— Ce şti despre astronomie?

— Nimic, răspunse acesta, iar savantul exclamă:

— Ai pierdut şi al doilea pătrar din vieaţă.

Trecură iar câteva minute şi barcagiul se pomeni cu altă întrebare:

— Te pricepi la matematică?

— Nici nu ştiu ce e aia, răspunse omul din popor.

— Atunci ai pierdut trei sferturi din vieaţă.

Savantul nici n'apucă să spună bine aceste cuvinte, când barca se lovi de o stâncă şi începu să se dea la fund. Barcagiul sări în sus întrebând pe înţelept: Ştii să înnoţi, maestre?

Acesta răspunse negativ şi atunci barcagiul strigă: Agăţă-te de gâtul meu şi lasă-mă să te duc la mal, altminteri ai pierdut câte şi patru pătrimi din vieaţa ta....

***

La şcoală.

Profesorul (povestind elevilor): Ieri, mergând pe stradă, am văzut un om bătând fără milă pe un biet măgar. Imediat am intervenit. (Apoi, adresându-se unui elev)

— Ionel, ştii tu din ce sentiment am făcut eu aceasta?

Ionel: — Din iubire frăţească, domnule profesor.

Lulu.

 Du-te încet la banchetul prietenilor tăi, dar iute la nenorocirea lor

Jocuri de familie

Pasărea sboară

Toţi participanţii stau în jurul unei mese sau în formă de cerc, dacă sunt la aer. In jurul mesei, ţin o mână pe masă, stând în picioare, ţin o mână pe genuchiu. Conducătorul va striga un nume de pasăre, de insectă sau de lucru care sboară, şi în acelaşi timp, va ridica mâna în sus. Toţi jucătorii vor trebui să-l imite. De exemplu, formula de strigat este următoarea: „vrabia sboară“ sau „musca sboară“ sau „balonul sboară“ şi în acelaşi timp ridică mâna. Jucătorii repetă imediat ceea ce a strigat conducătorul, ridicând şi ei mâna. Conducătorul va trebui însă, din când în când, să inducă pe jucători în eroare, strigând de exemplu: „câinele sboară“ sau „elefantul sboară“ sau „butoiul sboară“ şi va ridica de asemenea mâna. Jucătorii trebue să fie atenţi şi dacă aud un nume de ceea ce *nu sboară* să repete numai din gură, dar să nu ridice mâna. Dacă din neatenţie vreun jucător ridică mâna, va trebui să dea un zălog. Il va putea răscumpăra, la sfârşitului jocului, în urma unei pedepse, dată de conducător sau chiar de un jucător. Intâiu se anunţă pedeapsa şi pe urmă se arată zălogul, care va rămâne ascuns tot timpul jocului.

trimes de *M. Cazan*.

* * *

Problemă de logică

No. 13 O femeie trimete pe fiul său la fântână să aducă 7 litri de apă, nici mai mult nici mai puţin, precis 7 litri de apă, şi-i dă pentru aceasta două vase: un vas de 2 litri şi un vas de 3 litri. Cum va face dânsul ca să aducă acasă exact 7 litri?

trimes de *G. A.*

Crucea Golgotei

No. 14

○ 1 ○	Oraş Fenician
○ ○ ○	Rege în Iuda, care a îndepărtat pe mama sa dela tron
○ ○ ○	Tatăl unui tânăr slujitor al lui Moisi
○ ○ ○	Punct cardinal
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○	Popor din timpul primilor apostoli.
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○	Impărat din Iuda, mustrat de Iehu pentru neascultare
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○	Soţia lui David din Israel.
○ ○ ○	Finalul expresiei aramaice. „Domnul Vine“.—
○ ○ ○	Cetate căreia Jacob i-a schimbat numele.
○ ○ ○	Mare împărat Persan.
○ ○ ○	Finalul expresiei aramaice. „Domnul Vine“.
○ ○ ○	Omul cel mai răbdător.
○ ○ ○	Nepotul lui Caleb.
○ ○ ○	Femee moabită, credincioasă.
○ ○ ○	Preot ai cărui copii erau neascultători.
○ ○ ○	Preoteasă care a aşteptat prima venire a Domnului Isus
○ ○ ○	Simbol al necredincioşilor.
○ ○ ○ ○ ○	Tânăr cast ajuns demnitar.
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○	Fiu al lui Iacob.
○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○	Unul dintre 31 împăraţi bătuţi de Iosua.
○ ○ ○ ○ 2 ○ ○ ○ ○	Semnul legământului.

Vertical: 1—2
Numele Domnului Isus, după jertfirea sa pe Cruce.

trimes de *C. I. N. Ploeşti.*

				34
				34
				34
				34
34	34	34	34	

No. 15 Aranjaţi în fiecare pătrat cifrele dela 1—16 în aşa fel ca adunate în orice sens, vertical sau orizontal, fiecare rând de pătrăţele să dea totalul de *34*.

trimes de *D. Diniţă*.

* * *

No. 16 Mai multe ciori s'au aşezat pe câţiva pomi, dar neavând loc toate, una a rămas pe jos. Tot acele ciori, venind cu altă ocazie, s'au adăpostit pe aceiaşi pomi, dar aşezându-se câte două în fiecare pom, a rămas un pom gol. Câte ciori şi câţi pomi au fost?

trimes de *Netty Bujor*.

Intrebări şi Răspunsuri

(De aci înainte, vom prezenta în rubrica aceasta cetitorilor noştri fel de fel de întrebări privitoare la problemele particulare cari se pun tineretului. Toţi iubiţii noştri prieteni sunt invitaţi în mod cordial să trimeată redacţiei întrebările lor, indicând numele şi adresa lor, sau eventual un pseudonim. Aceste întrebări vor fi puse sub ochii tuturor cetitorilor cari vor avea ocazia să le studieze, fie pe toate, fie numai una sau două. Rezultatul studiului lor, care va fi cât mai concentrat şi precis, il vor trimete pe adresa redacţiei; răspunsurile cele mai bune vor fi publicate ulterior.)

25. Sunt cazuri excepţionale când, fără să te faci vinovat, poţi ceti o scrisoare adresată altcuiva?

V. Fotino.

26. Am un scris urît. Scriu destul şi tot urît rămâne. Primesc observaţii peste observaţii. Ce-aş putea face ca să mi-l îndrept?

Anny.

27. Părinţii mei îmi dau în fiecare săptămână ceva bani de buzunar. Trebue să dau zecime din aceşti bani?

A. T. F.

13. De călăreţi pe asini albi se vorbeşte în *Judecători 5, 10.*

14. Profetul care a făcut să plutească fierul unui topor pe deasupra apei este ELISEI: *2 Regi 6, 6.*

15. Regele care a plâns până n'a mai putut a fost DAVID: *1 Samuel 30, 4.*

16. Despre un om cu 24 de degete se vorbeşte în *2 Samuel 21, 20.*

17. Cele opt persoane, amintite în Biblie, cari au murit de două ori sunt:

1) Fiul văduvei din Ţarepta: *1 Regi 17, 21—22.*
2) Fiul Sunamitei: *2 Regi 4, 32—37.*
3) Omul care a fost aruncat în mormântul lui Elisei: *2 Regi 13, 21.*
4) Fiica lui Iair: *Marcu 5, 35. 42.*
5) Tânărul din Nain: *Luca 7, 11.*
6) Lazăr: *Ioan 11, 11—44.*
7) Tabita: *Fapt. 9, 36.*
8) Eutichu: *Fapt. 20, 9—12.*

18. Omul care ar fi rămas mort dacă n'ar fi fost înmormântat, este acela care a fost aruncat în mormântul lui Elisei: *2 Regi 13, 21.*

19. Despre omorîrea a 70 de oameni, capetele lor fiind puse în coşuri şi trimese unui domnitor se vorbeşte în *2 Regi 10, 7.*

20. Tânărul care a dărâmat altarul lui Baal şi Astartea este GHEDEON: *,udecători 6, 25—28.*

21. Cel care a făcut trei jurăminte în aceiaşi zi fără să se ţină de niciunul a fost SAUL: *1 Samuel 24. 39. 44.*

22. Omul care şi-a dorit moartea din cauza unei dureri de cap este IONA: *Iona 4, 8.*

23. Moise a fost pe muntele Sinai de 6 ori:

1) 2 Moise 19, 3. 7.
2) „ „ 19, 9. 14.
3) „ „ 19, 20. 25.
4) „ „ 24, 9. 11.
5) „ „ 32, 30—35.
6) „ „ 34, 4. 29.

24. Bărbatul care a ucis cu un oţig de plug 600 de oameni este ŞAMGAR: *Judecători 3, 31.*

Soluţiile Jocurilor

din No. 3, 1933.

No. 8

6	7	2	15
1	5	9	15
8	3	4	15
15	15	15	

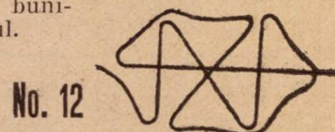
No. 9

I
n U c
n a B a b
p r I m i
u R ă
E

No. 10 Iluzie optică. Intoarceţi revista, uitaţi-vă dealungul liniilor paralele şi veţi constata iluzia

No. 11 Vânătorii erau bunicul, tatăl şi fiul.

No. 12

Deslegătorii întrebărilor şi jocurilor

din No. 3, 1933.

Alexandria: Mimi, Bebe şi Didi Mocanu; *Antoneşti:* Ioana, Ilinca Bălaşa, Steliana Burcea; Const. şi Iancu Căpăţână, Mielu şi Siţa Ciobanu, Ioniţă Iordan; *Bacău:* Olimpia şi Maria Alexe, C. Mihai, Elena Melciuc, Netty Bujor, Gh. Constantinescu, Ana Vicente; *Bazargic:* Nady Marceva, P. Petroff; *Bârlad:* Paulina şi Emanuel Daşoveanu, Ioan Siminescu, I. Chelaru, Al. Ciolan; *Brăila:* Ouatu Ştefan; *Buciumeni:* Buică şi Florica Apostolescu, Victor Bâlbâe; *Bucureşti:* Costică şi Petre Udrescu, Al. Manicatide,

Nicu Eftimie; *Caroso:* Aurica și Valeria Kiorescu, Alex. și Ag. Pohoață; *Cernăuți:* Darie Vasile; *Cioroiaș:* Atanasie Ionescu, George Dumitrescu; *Cocorăști:* Marcu Stanciu; *Cojanu:* Stan Costea; *Constanța:* Ionel Popa, Petraş Ioan; *Curtișoara:* Cruceru Marcel, Dumitru Stoica, Grigore Ciurea; *Dracea:* Petruș Cârlomanu; *Focșani:* Policsenia Panait, Corneliu și Mia Florescu, Maria Mineff; *Galați:* Ilie și Elena Gherghima, Mitriță Petrescu, Fănică Vasiliu, Săndel Bejan, Nedu Cristea, Fănică Ionescu, Emanoil Grigoraş; *Licurici:* Dumitru Diniță, Victor Stănescu; *Macea:* Ecaterina Sfât, Iuliana și Iafet Ardelean, I. Săndulescu, Elena Căzan, Ecaterina Săcui, Maria Moțiu, Dimitrie Cresan-fiul, Mărioara Chețan, Sabina Cazan, C. Miron; *Măgureni:* Ioan Moțiu; *Moreni:* Toader Lupu, Gh. Chisaru, Ion Dogaru; *Nadeșa:* Elena Trofin, Tinca, Ion și V. Dospinescu, Niculae Solomon, Pintilié Baciu, Zahari Ardelean; *Negoești:* Gh. Puică, D. Popa, Maria Ionescu, Manda și Anghelina Guțu, Marioara Guțulescu; *Nicolești:* Petrache Mocanu, Dumitrache Dănăilă; *Piatra-Neamț:* Vasile Ghitta, Maria Smântână, Ionel Danciu; *Ploești:* Ecaterina Busuioc; *Pochidia:* Petrică Badiu; *Provița:* Ion Mândoianu; *Punghina:* Marioara Bradu, Cornel Beșliu, Nicolae Vladu; *Roșiori:* Vasile Gevelică; *Seaca:* Nicolae și Alexandru Pârlea; *Silistra:* Radca Ganea;*Slătioara:* Dumitru Ciocârlan; *Strunga:* Dorina Damain; *Tecuci:* Maricica Iordache; *Turnu-Severin:* Eugen Mazilu, Nae Beșliu; *Ulmeni:* Ilie Bugeanu; *Viperești:* Diamanta și Fănică Mazilu, Ilie Boncu.

(manuscrisele, publicate sau nepublicate, nu se înapoiază)

Mocu. — Joc interesant; la timpul cuvenit va apare.

F. I. Galați. — Felicităm tineretul din Galați pentru inițiativa luată. Ne bucurăm nespus de o așa solidaritate și sperăm că vor deveni, cu toate că n'au fost dela început, cei mai buni prieteni ai „Amicului".

M. Cazan. — Material bogat și interesant. Mulțumim.

Rodisi. — Problema interesantă, dar puțin complicată. Primit mai înainte pe cea publicată în numărul prezent.

I. A. Macea. — Mulțumim pentru floricică.

Zahari Ardelean. — Ai uitat să ne trimeți răssurile.

D. Făurescu. — Ca să publică versurile trimese, ar trebui să comandăm un clișeu pentru muzică, ceea ce ar fi prea costisitor. Vom căuta o modalitate oarecare.

S. Gavriliță. — Prima impresie mai există?

I. B. Rădoești. — D-ta rogi pe altcineva să se uite în revistă dacă lucrările d-tale au fost publicate. Acum nu ne mirăm că nu primim răspunsul solicitat în numărul trecut!

Star. — Da, d-ta ești singurul care ai relevat ideea. Am fi bucuroși să primim ceva și din partea d-tale pentru această rubrică.

D. I. D. Licurici. — Unele întrebări sunt prea ușoare, altele n'au răspuns. Jocurile vor apare treptat și fără obligație ca în fiecare număr să apară unul. Sunt mulți participanți cari gândesc și așteaptă în nedumerire ca și d-ta. Dacă mai ai material, trimete-l. In așteptare, mulțumim călduros pentru cele primite.

E. B. Ploești. — Credem! Credem!

I. D. (M). — Există un timp pentru mâncat, un timp pentru dormit, un timp pentru râs, altul pentru plâns, un timp pentru scris răspunsurile la „Amicul Tinerimii", și un timp pentru mâncat semințe de dovleac!

D. Ciocârlan. — Problemele d-tale sunt indescifrabile. Rugăm ceva mai clar.

***

— Am primit un material atât de abundent la redacția noastră, încât ne-ar veni foarte greu să răspundem fiecărui participant și colaborator în parte. Mulțumim foarte mult la toți de osteneala și interesul pe care-l dau pentru „Amicul Tinerimii". Rugăm însă pe toți cetitorii să aibă răbdare și să nu se neliniștească și să ajungă la fel de fel de concluzii, văzând că fructul muncii lor nu apare în revistă. Nu se poate publica tot ce se primește la redacție, într'un singur număr. Credem că vom fi înțeleși și sperăm că pe viitor vom fi chiar scutiți de a mai da lămuriri individuale în această direcție.

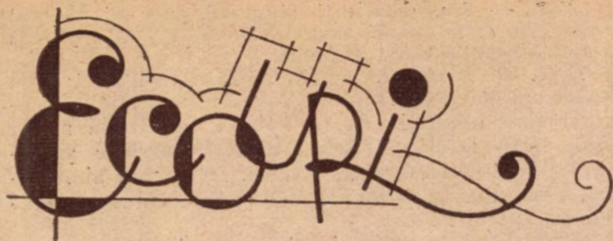
Pseudonimul, același sau altul, trebue amintit ori de câte ori se trimete ceva redacției. Am fost rugați să explicăm, ce este aceea „un pseudonim". Poate că unii cetitori vor surâde la gândul că sunt alții cari au nevoie de astfel de explicații. Ii rugăm să fie îngăduitori și să nu uite că „Amicul pătrunde și prin colibe, unde poate că niciodată n'a ajuns ecoul acestui cuvânt. *„Pseudonim, se zice despre un autor care scrie subt un nume fals, plăsmuit de dânsul sau împrumutat dela altul"*, iată explicația dicționarului. Cu alte cuvinte, pseudonimul este un nume fals, un nume schimbat cu care semnează cineva o lucrare, cu scopul de a păstra în taină numele său adevărat. In cazul nostru particular, este recomandat pseudonimul cetitorului care are corespondență cu redacția. In felul acesta ceilalți cetitori nu vor putea ști cui adresează redacția cutare sfat sau cutare veste.

In numărul viitor vom introduce o nouă rubrică în revista noastră; *„Pagina muzical". Vom* inaugura această rubrică, făcând onoare lui *Mozart.* Facem apel tuturor cetitorilor cari au aspirațiuni în domeniul acesta, să studieze autorul amintit și să ne trimeată compoziția lor. O mică biografie, istoricul vieții sale, ceva anecdote dacă există, și eventual un scurt comentariu personal spre încheiere. Compoziția poate fi ilustrată cu fotografii din vieața lui Mozart, un portret sau chiar o pagină muzicală. Mulțumim anticipat tuturor colaboratorilor.

Mândria este deopotrivă la toți oamenii, nu e deosebire decât în mijloacele și felul de a o arăta.

***

Acei cari depun prea mare stăruință pentru lucrurile mici, devin de obiceiu incapabili, pentru cele mari.

— In lumea întreagă sunt actualmente 14 miliarde 411 milioane kilometri de șosele.

America, țara recordurilor, vine în fruntea celor cinci continente, cu 6 miliarde 190 milioane. Pe suprafața Europei sunt 5 miliarde 400 milioane kilometri de șosele, așa dar mai mult decât în toată Africa, Asia și Oceania.

— Directorul învățământului technic dela Paris a prezidat un concurs de stenotipie, organizat de numeroase personalități din lumea industrială și comercială.

Numărul concurenților a fost foarte mare. Au ieșit învingători o domnișoară, care a bătut 230 cuvinte pe minut, premiantul al doilea un domn, cu recordul de 220 cuvinte, premiul al treilea și al patrulea au fost acordate iarăși la două domnișoare, care au bătut câte 210 și 200 cuvinte pe minut.

— Un inventator a născocit un aparat, care se înșurubează sub pian și care înregistrează fidel tot ceiace se cântă. E un mare avantaj pentru compozitori, care pot acum să-și cânte compozițiile la pian, fără să mai fie nevoiți să le scrie.

E drept că aparatul nu înregistrează sunetele cu scrisul obișnuit al notelor, ci cu un scris special, întrebuințând anumite semne, dar care pot fi apoi descifrate cu ușurință.

— Preotul negrilor din Washington, G. L. Brown a stabilit un nou record mondial de predicare, vorbind de pe amvon timp de 12 ore și 10 minute.

Dar credem că și cei care l-au ascultat au stabilit un record de răbdare.

— Când voia să întreprindă ceva — fie construire de poduri sau drumuri, fie o lege juridică, fie o chestiune administrativă sau financiară — împăratul Napoleon nu proceda la fel. Un mareșal îl întrebă, într'o zi: „Sire, de ce numiți, uneori, o comisie, iar alteori însărcinați o singură persoană“? Napoleon răspunse scurt: „Când vreau să se facă ceva, însărcinez un singur om. Când vreau să nu se facă, numesc o comisie....

— Cu ocazia unui concurs de înnot la Strasburg, un tânăr inginer alsacian a expus o centură de salvare originală.

E vorba de o bășică din cele de porc, ascunsă într'o centură obișnuită, cum se poartă la orice costum de baie. In clipa primejdiei acel care se scaldă trebue doar să atingă un șurub la încheietoarea cordonului, și imediat bășica se umple cu un gaz nevătămător. Prin aceasta trupul celui gata să se înnece e adus iarăși la suprafața apei, în așa fel încât capul, chiar în cazul când înnotătorul își pierde cunoștința, rămâne deasupra apei.

— Cel mai bogat om din Europa, este sir Basil Zaharoff, bătrânul și misteriosul grec, care în calitate de furnizor de războiu al Antantei, a câștigat o avere uriașă, care și astăzi încă este evaluată la vreo 80 de miliarde de lei. Zaharoff este astfel al doilea bogătaș din lume. Numai nizamul indian din Haiderbad îl întrece în bogăție. — Colosal de ... bogat este și marele proprietar rural italian, sen... torul Agnelli, a cărui avere este evaluată la vre... de miliarde de lei. In general există în ... număr surprinzător de milionari, precum ... natorii Borsalino, Borletti, Crepsi, etc. — ... oamenii cei mai bogați ai Angliei este ar... John Ellerman, a cărui avere este evalua... 15 miliarde de lei. Aproape tot atât de b... și ducele de Westminster, căruia îi aparți... parte din Vestul Londrei. In industria engle... Coats și fabricantul de tutun Wills. — Drep... mai bogat francez trece actualmente fabricantu... parfumuri Coty și fabricantul de ciocolată Men...

— Odată la 40—50 de ani are loc expunerea h... nei sfinte din Trier pe care ar fi purtat-o Isus Hr... tos la crucificarea Lui. Haina nu are niciun fel ... cusătură. De curând a avut iarăși loc la Trier aceas... solemnitate, în prezența tuturor autorităților laic... și religioase.

— Penițele cu cari președinții Statelor Unite semnează legile importante, sunt foarte căutate de către colecționarii de amintiri. Președintele Roosevelt e amabilitatea personificată față de acești amatori. El se servește de trei și chiar patru penițe pentru o simplă semnătură, numai pentru a fi pe placul colecționarilor. Așa de pildă, semnând legea care promulga programul de refacere economică, președintele a întrebuințat o peniță pentru a scrie Franklin, alta pentru inițiala D. și a treia pentru Roosevelt.

Văzând mutra decepțională a unui prieten, președintele apucă un al patrulea toc ca să facă liniuț... fa t. delá Roosevelt.

— S'au făcut statistici pentru a scoate în evidență materialul ce-l conține corpul omenesc. Un doctor dela universitatea din Westminster o face în chip umoristic. După el, corpul omenesc conține destulă apă pentru a umple un butoi de 40 kilograme, destulă grăsime pentru a fabrica șapte calupuri de săpun, destul cărbune pentru a furniza mine la 9.000 de creioane, destul magnezium pentru a scoate o linguriță de sare, destul fier pentru a se putea alcătui un cui de mărime mijlocie, destul var pentru a putea spoi un coteț, fosfor pentru a fabrica 2.200 capete de chibrituri și sulf pentru a ucide puricii unui câine. Proporțiile sunt aceleași, fie că e vorba de ultimul cerșetor, sau de primul om în Stat. Cel puțin aci vedem egalitate!

Director: V. FLORESCU

Anul I. 1933

No. 4.

AMICUL TINERIMII
REVISTĂ TRIMESTRIALĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
Comenzile și sumele se vor adresà Administrației, iar coresp. redacțională pe adresa redactorului.

Redactor: P. P. PAULINI FIUL

Abonamentul:
pe un an Lei 40.—
prețul unui număr „ 10.—

Tip. „CUVANTUL EVANGHELIEI“. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu No. 116.

Biblioteca Universității Iași